

КЛІПОВЕ МИСЛЕННЯ ЯК АДАПТАЦІЯ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ ДО ШВИДКОГО ТЕМПУ ЖИТТЯ

Донченко Світлана Владиславівна,
аспірант,

Білаш Сергій Михайлович,
д. біол. наук, професор
Полтавський державний медичний університет
м. Полтава, Україна

Донченко Тетяна Станіславівна,
вчитель вищої категорії, старший вчитель
Опорний заклад Кобеляцький ліцей №1

Швидкий розвиток інформаційних технологій значно прискорив ритм життя, призвів до формування величезної кількості інформації та можливості її передачі. Безмежні потоки різноспрямованої інформації у стислому вигляді змушують мозок надзвичайно швидко її сприймати, не концентруючи уваги на певні деталі та не витрачаючи багато часу на її аналіз. Це призвело до формування «кліпового мислення». У сучасному світі воно стало масовим, особливо поширеним серед молодого покоління. Цей тип мислення працює за принципом відео кліпів, тобто багато картинок, що змінюються за дуже короткий проміжок часу, та які не пов'язані між собою. За цей короткий час мозок не встигає аналізувати та не будує повноцінної картини, а отримана таким шляхом інформація швидко забувається. Кліпове мислення стало своєрідним захисним механізмом від інформаційного та психологічного перевантаження. Цей тип мислення спостерігається у більшості студентів, що є не ефективним, адже навчальний процес орієнтований на використання логіки та побудови взаємозв'язків між засвоєною інформацією.

Носії кліпового мислення – це результат цифрової епохи, що пристосовані до інформаційного перевантаження. Це люди з певним дефіцитом осмисленості та глибокого розуміння подій та світу в цілому. Створений образ світу за допомогою кліпів не потребує застосування уяви, осмислення, оскільки

в цей самий момент людина повинна сприйняти уже зовсім іншу інформацію, а попередні дані уже вважаються застарілими та непотрібними, які потім швидко видаляються із пам'яті. Сучасна людина гостро потребує цілодобового та швидкого доступу до нової актуальної інформації. Відсутність можливості задовольнити дану потребу викликає відчуття дискомфорту, тривоги, страху.

Чинниками, що призвели до появи кліпового мислення вважаються: прискорення темпів сучасного життя; потреба у постійному надходженні актуальної інформації; збільшення кількості справ та функцій, які людина може виконувати одночасно; зростання рівня демократичності та діалогічності.

Кліпове мислення притаманне переважно молоді, підліткам та дітям. Ці категорії зараз не уявляють свого життя без соціальних мереж та безладного пошуку інформації в мережі Інтернет. Вони володіють обмеженим словниковим запасом, не вміють чітко висловлювати власні думки, вживають фрази та цитати із фільмів, схильні до необґрунтованих дій, нездатні до емпатії та бідні на емоції. Наявність кліпового мислення тягне за собою отримання інформації у спрощеному варіанті, її поверхнєве засвоєння, нездатність до побудови причинно-наслідкових зв'язків. Проте це не є проблемою в умовах сучасного суспільства, де відбувається безперервне навантаження великою кількістю інформації. Такі люди здатні швидко обробляти та вирішувати завдання. Але в той самий час це призводить до погіршення довготермінової пам'яті. Володарі кліпового мислення некритично сприймають інформацію, неухважні, незібрані, часто гіперактивні.

Позитивними ознаками людей із кліповим мисленням є те, що саме завдяки йому можна комфортно будувати відносини із інформацією, швидкою її обробкою та здатністю одночасно вирішувати декілька різноспрямованих завдань. В такої людини прискорене сприйняття світу, тобто це своєрідний захист, коли людина може швидко сприймати та фільтрувати інформацію.

Глобальний розвиток суспільства вимагає від людини вміння швидко орієнтуватися у потоці різноспрямованих та протилежних відомостей. Ця властивість є надзвичайно цінною для сучасної людини, оскільки саме вона

наділяє можливістю ефективно застосовувати актуальну інформацію та стати успішним спеціалістом. Важливим постає питання оптимального використання ресурсів кліпового мислення та адаптації освітнього процесу до його особливостей, безперервного пошуку методів використання його переваг у навчально-виховному процесі.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Білаш С.М. Використання кейс-методу у дистанційному вивченні клінічної анатомії і оперативної хірургії / С.М.Білаш, М.М.Коптев, Я.О.Олійніченко // Abstract of VIII International Scientific and Practical Conference. – Прага, 9-12 листопада 2012. – С. 308-310.

2. Проніна О.М. Організація дистанційного навчання у вищих навчальних медичних закладах / О.М. Проніна, С.В. Донченко, М.М. Кобеньк // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Trends and directions of development of scientific approaches and prospects of integration of Internet technologies into society». – Стокгольм, Швеція, 23-26 лютого 2021. – С. 315-317.